

Woensdag 25 januari 2012

Scholieren A

Riviera A – Sikopi A 9-8 (rust: 3-4)

Aanval : Lisa, Sany, Gio, Maarten

Verded.: Laura, Lise, Nicolas, Yannis

“Vergissen is menselijk, blijven vergissen is dat al veel minder, “bewust” blijven vergissen zorgt voor problemen !”

Mijn motie van wantrouwen is in ieder geval al vertrokken, al zal dat zoals in de politiek weinig indruk maken, het spelletje van meerderheid en oppositie zoals u weet hé ?

Nochtans was alles voor een feestje op woensdag aanwezig in Kattenbroek. Nen topper tussen de huidige nummers één en twee, twee supergemotiveerde en getalenteerde achttallen op het veld, veel volk op de tribunes, maar ...ne gebuisde ceremoniemeester !

't Is triestig dat het de laatste tijd na een korfbalwedstijd ook altijd over hetzelfde moet gaan, spijtig genoeg zijn de feiten wat ze zijn en kunnen we zelfs na winst het probleem niet blijven doodzwijgen of bedekken met de mantel der liefde (die moet anders thuis nog ergens liggen, maar waar ?). Op het gevaar af om versleten te worden voor nen ouwe zagevent (thuis knikken er in ieder geval al een paar bevestigend “ja” !) moeten we na woensdagavond toch echt durven constateren dat het triestig gesteld is !(en wij niet alleen, de aanwezige mensen van den Bond moeten da toch ook gezien hebben ?).

Dit na enkele weken van pure kolder op een korfbalveld (en nog andere fait-divers dit seizoen), waarbij telkens één man de hoofdrol naar zich toe trekt, wat volgens mij echt niet de bedoeling kan zijn. Op den duur beginnen wij ons bij Riviera gelukkig ook zelf in vraag te stellen en durven wij echt wel toegeven dat we niet het gemakkelijkste publiek zijn en het niet rap goed is, maar “goed” is nog altijd iets anders dan “ontluisterend slecht”.

Gelukkig waren er op woensdag genoeg neutrale toeschouwers aanwezig die onze mening bijtraden en ook na de wedstrijd serieuze bedenkingen hadden

bij de rol van de scheidsrechter (voilà, het hoge s-woord is eruit !).

Daarom pleiten wij nogmaals voor de hoognodige verjonging en wat nieuw bloed, mensen die iets recenter nog gekorfbald hebben (en niet in den tijd dat er nog ne “nestel” in den bal stak !) en veel minder problemen hebben met het hogere tempo en het “intensievere” korfbal. Bovendien zou een opfrissing en vereenvoudiging (waarom zelfs niet afschaffen, bvb. “voetbal”?) van korfbalregels mogelijk ook al soelaas brengen.

Want zelfs al hebben we gewonnen, we zijn onvoldoende beloond voor het geleverde werk !

Het feit dat we tot in de laatste seconden hebben moeten knokken voor onze verdiende punten en uiteindelijk slechts met één korf verschil winnen, is uiteindelijk het werk van slechts één man. Had het bijgevolg anders afgelopen, dan hadden de coaches weer serieus wat mentaal en fysiek oplapwerk gehad, want leg het maar eens aan 14-15 jarigen uit dat ze beter waren, maar constant onterecht werden afgefloten of zelfs flagrant werden benadeeld. Onrecht blijft ten allen tijde moeilijk te verklaren, zeker tegenover jongeren.

Maar gedane zaken nemen geen keer en dus over naar de orde van de dag of zoals mijne goede vriend Raymond altijd zei : “Ni zievère, speule !”

Want dat deden onze Scholieren, van bij het beginsignaal.

We openen met een goede inloper van Sany (steun Maarten) maar botsen ook op een eerste counter van Sikopi, met een goed schot van een heer.

Yannis komt dan al vrij vroeg zijn “vriendin” van in de heenwedstrijd tegen in verdediging, opnieuw met hetzelfde resultaat, tackle en plat op de buik, maar geen fout ! Lise komt daarna in verdediging ook nog eens onzacht in contact met dezelfde dame en is even groggy. Maarten opent dan de score voor de 1-0, waarop Sikopi de bal in aanval lang rondspeelt, maar slechts sporadisch aan een schotkans geraakt. Onze aanval draait op dat moment veel vlotter en Lisa maakt op schot de verdiende 2-0, na 3 rebounds van de onzen in dezelfde aanval.

Yannis laat dan met steun van Lise op inloper een kans liggen om een eerste mokerslag uit te delen, waarop Sikopi reageert met een rake inloper van een heer voor de 2-1. Geen paniek bij de onzen echter, al moeten we op dat moment te lang zoeken in aanval. Ook de scheidsrechter begint op dat moment zijn rol op te eisen en fluit enkele lachwekkende fouten tegen,

om ze aan de andere zijde flagrant te negeren (Gioke krijgt op een bepaald moment een duwfout tegen, terwijl hij in de meeste die op het terrein staan 4 keer in kan !). Sikopi geraakt zo meer en meer in de wedstrijd en mildert bijna via een vrijworpvariant met een korte kans voor een heer onder de paal. Zij hebben op dat moment het monopolie over de bal (lang rondspelen) en creëren kans op kans met rebound, maar de efficiëntie ligt beduidend lager dan in de heenwedstrijd. Tijd voor wat slapstick ook wanneer enkele overduidelijke loop- en dekkingsfouten resoluut weggewuifd worden door de ref en een dame van Sikopi zelfs mag gooien van buiten de lijnen, waar de ref naast staat. Riviera is het dan even kwijt, maar reageert op de enige juiste manier : aanvallen. Lise laat dan met een schot en een niet te missen inloper (steun Nicolas) de kans liggen om verder uit te lopen, Yannis komt met steun van Lise naar binnen, trekt dan slim weg in plaats van in te lopen en maakt met een kort schot de verlossende 3-1. Tijd dan voor een goede aanval over Sany, Maarten en de inlopende Lisa, de bal gaat echter over. Tijd om hogere krachten aan te spreken bijgevolg, met een aanvallende fout van een heer van Sikopi op Yannis ... door Merlijn echter omgetoverd in een stip voor Sikopi en de 3-2.

Sany krijgt dan een bal achter de korf niet binnen, Sikopi krijgt op vrijworp nog een tweede korf cadeau, na duidelijk overpakken door Nicolas en “verdedigd”. Tegen negen man kunnen we het uiteraard niet halen en nog voor rust gebeurt dan ook wat iedereen gevreesd had. Na een lange aanval waarin 2 loopfouten opnieuw niet worden bestraft, mag een Sikopi-heer opnieuw vanuit een verdedigde positie toch de 3-4 op schot binnenleggen. Frustratie alom bijgevolg en vooral ook ongeloof, dat we na een dominante eerste helft, gaan rusten met een achterstand.

Toch slaagt coach Dirk er blijkbaar in om de “kopkes” terug leeg te krijgen en opnieuw gefocused aan de 2^e helft te beginnen. Laura prikt op lange pas van Yannis achter de korf de 4-4 binnen. Sikopi reageert op stip (terechte fout, als’t juist is zeggen we het ook !) na overtreding van Yannis op de inlopende heer en maakt de 4-5. Toch zitten we op dat moment goed in de wedstrijd en krijgen we via Gio en Maarten goede schotkansen. Het is echter wachten op de korte kans van Lisa die op een meesterlijke bal van Maarten tussendoor, mooi de 5-5 maakt. Erop en erover is ons motto, met kansen voor de inlopende Yannis (botst eruit), een goed schot van Lise (uit stand op de korf) en een prachtig schot van Nicolas dat er jammerlijk uitdraait.

Uitstel van executie echter wanneer Laura goed naar binnen komt en met steun van Nicolas een stip versiert. Yannis legt koel de 6-5 binnen. Op dat moment is het duidelijk dat we de klus kunnen afmaken, zeker na een nieuwe aanval “uit het boekje” over Nicolas, Lise en de inlopende Yannis. Een strafworp is een feit, Yannis faalt ook nu niet en legt de 7-5 binnen, met nog 14 minuten te spelen. Sikopi sputtert tegen en mist op inloper van een heer de aansluiting, Sany krijgt op nieuwe pas van Maarten ook een goede kans, maar besluit over. Een Sikopi-dame krijgt op een verdwaalde bal achter de korf nog een schietkans, maar krijgt opnieuw hulp van David Copperfield, die na een “verdedigde” vrijworp van Sikopi toch laat doorspelen en een zuiver duel van Yannis tot ieders verbazing affluit met een strafworfout en de 7-6. Volledig uit het niets op dat ogenblik, vermits we de wedstrijd duidelijk in handen hebben. We tonen nog maar eens onze mentale weerbaarheid na de zoveelste tegenslag en reageren met een lange aanval over 4, een splijtende pas van Maarten voor een rake korte kans van Lisa en de 8-6, een bekroning voor haar prima prestatie. Yannis legt de wedstrijd dan in een definitieve plooi (denken wij toch !) met een kopie van een vorige aanval over Nicolas, Lise en de inlopende Yannis, voor een nieuwe stip. Zelfs na een tactische time-out neemt Yannis zijn verantwoordelijkheid voor de 9-6. Laura wordt dan op inloper nog onterecht afgefloten als “gedekt”, op pas van Lise. Aan de overkant besluit Houdini niks meer te fluiten en staat er apatisch op te gapen als een koe naar een trein! Sikopi treft raak met een schot van een heer voor de 9-7, waarop het echt lachwekkend wordt wanneer Gio tot tweemaal toe in aanval wordt afgefloten wegens “vriezen” (met nog meer dan 2 minuten te spelen en de tweede keer had hij de bal zelfs amper vast). Sikopi krijgt alzo nog onverwacht balbezit en bij de eerste de beste betwiste fase ook nog een stip (duel van Lise met inlopende dame, voor interpretatie vatbaar maar kan gegeven worden als we eerlijk zijn !). Met nog minder dan 2 minuten te spelen reageert Yannis op zoveel onrecht met een “Ludo Coeckske” richting hoek van de zaal en pakt alzo nog een spijtige gele kaart. In aanval worden we nog een derde keer afgefloten wegens “vriezen” en krijgt Sikopi in de laatste 40 seconden nog een ultieme kans. We verdedigen echter supergeconcentreerd en kunnen de wedstrijd uiteindelijk toch afsluiten met de oververdiende winst, na een turbulente wedstrijd en een prima collectieve prestatie. We hebben in ieder geval onze revanche beet,

maar zagen allicht niet het sterkste Sikopi aan het werk, dat in een begenadigde dag duidelijk meer kan (remember de heenwedstrijd !). Maar twee keer raden waarover het na de wedstrijd uiteraard ging natuurlijk?

Ik kan er nog aan toevoegen dat we na nieuwe 12-9 winst tegen Voorwaarts dit week-end (geen verslag voorhanden wegens werkverplichtingen, twee bomen gered ook bijgevolg!) we ons ook mathematisch verzekerd hebben van de kruisfinales en zelfs bijna zeker zijn van plaats 1 of 2.

Wie had dit vooraf gedacht ?

In ieder geval al ne dikke proficiat aan spelers en begeleiders en doe zo voort gasten !!!

Tita